

til Stedets Brandfoged som til de tilgrænsende Naboer. Hvor der ikke allerede findes betryggende kunstig eller naturlig Adskillelse, skal det Areal, hvorpaa Afbrændingen agtes foretaget, forud afsondres fra tilgrænsende Bygninger, Sæd, Hede eller Skov ved Afskrælling eller Ompløjning af et Bælte, hvis Bredde foreskrives af Brandfogeden, som ogsaa bestemmer, hvor stort Vagthold der efter Arealets, Terrænets, Bevoksningens og Vejrligets Beskaffenhed er nødvendigt. Det paahviler i Regelen Afbrænderen selv at tilvejebringe det til Vagthold fornødne Mandskab; men er han i enkelte Tilfælde ude af Stand dertil, skal Naboerne, paa Tilsigelse af Brandfogeden og efter ligelig Omgang, afgive de manglende Folk. Afbrænderen yder herfor et Vederlag, der svarer til den almindelige Dagløn i Egnen, og er pligtig, naar Brandfogeden forlanger det, forud at stille Sikkerhed for dette Vederlag. Mandskabet bør være forsynet med de fornødne Redskaber, og et tilstrækkeligt Vagthold skal stedse være til Stede, indtil Ilden er aldeles udbrændt og slukket. Ilden maa ikke antændes, forinden Brandfogeden har givet Tilladelse dertil; der skal altid begyndes i Læsiden, og Antændelsen maa slet ikke finde Sted under stærk Blæst. Brandfogeden bør saa vidt muligt blive paa Stedet under hele Afbrændingen og føre Kommandoen. Afbrænderen betaler ham derfor 5 Kr. for hver 6 Timer, Afbrændingen varer. Bliver Afbrændingen paa Grund af Vejrliget afbrudt, maa den ikke paabegyndes igen uden efter forud givet nyt Varsel til Brandfogeden og Naboerne. Naar Afbrænderen nøje har fulgt Brandfogedens Forskrifter, er han i Ulykkestilfælde fri for Ansvar.

Stk. 3. Den, som i sin Hede kun vil afbrænde Hedetørv, Mosetørv eller Hede- og Mosejord, eller som uden for Heden vil foretage lignende Afbrænding i Moser, hvori flere er lodtagne, skal, saafremt han ikke vil lade det udføre under Brandfogedens Tilsyn og med foran fastsatte Forsigtighedsregler for Afbrænding af staaende Lyng, selv være ansvarlig for, at derved iagttages tilbørlig Forsigtighed, at navnlig Afbrændingen paabegyndes i Læsiden, at den ikke foretages eller fortsættes i stærk Blæst, og at Pladsen, hvorpaa den skal foregaa, er omgivet af et i Forvejen afskrællat, tilstrækkeligt bredt Bælte. Dog skal Afbrænderen ogsaa i ethvert af de her nævnte Tilfælde mindst 2 Dage forud give sine nærmeste Naboer og Brandfogeden Underretning om den paatænkte Afbrænding, ligesom han er pligtig til uvægerlig at efterkomme de yderligere Forholdsregler, som Brandfogeden maatte finde Anledning til at foreskrive ham. Brandfogedens Forskrifter kan han dog, ved Henvendelse til Politimesteren, søge forandret. Naar Brandfogeden finder Anledning dertil — enten i Beskaffenheden og Beliggenheden af den Plads, hvorpaa Afbrændingen skal foregaa, eller i personlige Forhold —, bør han, forinden Ilden antændes, ved personligt Eftersyn overbevise sig om Afsondringens Tilstrækkelighed og føre Tilsyn med, at der under Afbrændingen vises fornøden Forsigtighed.“

Til § 24.

Paragraffen affattes:

„Stk. 1. Opstaar der Hede-, Mose- eller Skovbrand, skal der ligesom ved anden Ildløs straks gives Brandraab (det vil sige andre skal ved de nærmest for Haanden værende Midler sættes i Kundskab om Branden). Brandfogeden, som ligeledes straks skal underrettes om Branden, skal uopholdelig indfinde sig paa Stedet, opbyde, hvad Mandskab der kan skaffes til Stede, og lede de til Ildens Standsning nødvendige Foretagender.“

Stk. 2. Under de i Stk. 1 nævnte Forhold indtræder den i § 39 omhandlede almindelige Pligt til i Ildebrandstilfælde at yde Hjælp, og Straffebestemmelserne i § 50 kommer til Anvendelse paa enhver udvist Forsømmelse eller Ulydighed.“